

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 25 GŽ-1471/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ines Smoljan, kao predsjednice vijeća, Ksenije Jakovčević, sutkinje izvijestiteljice i članice vijeća i Jadranke Matić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza WEB-INFO, d.o.o. u stečaju iz Zagreba, Klenovac 5, OIB: 24877520906, zastupanog po punomoćniku Danijelu Klobučaru, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Lovrić & Klobučar j.t.d. iz Zagreba, protiv tuženika HRVATSKI AUTOKLUB iz Zagreba, Avenija Dubrovnik 44, OIB: 53540975485, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Pažinu, odvjetniku iz Zlatara, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu Poslovni broj Pn-2589/19-127 od 29. siječnja 2021., u sjednici održanoj dana 12. srpnja 2022. godine,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu Poslovni broj Pn-2589/19-127 od 29. siječnja 2021. godine.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

"1. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku Hrvatski autoklub, Zagreb, Avenija Dubrovnik 44, OIB: 53540975485, isplatiti tužitelju Stečajna masa iza Web-info d.o.o. u stečaju, Zagreb, Klenovac 5, OIB: 24877520906, ukupan iznos od 1.839.437,17 kn s naslova naknade štete zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 1.807.631,17 kn od 17. studenog 2004. do isplate, te na iznos od 31.806,00 kn od 01. srpnja 2004. do isplate, i to po stopi utvrđenoj u čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate do 31. prosinca 2007., po stopi koja se odrađuje za svako

polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena u razdoblju od 01. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015., a po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotna poena od 01. kolovoza 2015. do isplate, sve u roku 15. dana. II. Nalaže se tuženiku Hrvatski autoklub, Zagreb, Avenija Dubrovnik 44, OIB: 53540975485, naknaditi tužitelju Stečajna masa iza Web-info d.o.o. u stečaju, Zagreb, Klenovac 5, OIB: 24877520906, prouzročeni parnični trošak zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od na taj iznos od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotna poena, sve u roku 15 dana."

2. Nalaže se tužitelju Stečajnoj masi iza Web-info d.o.o. u stečaju, naknaditi tuženiku Hrvatskom autoklubu troškove parničnog postupka u iznosu od 300.587,50 kn, u roku 15 dana."

2. Protiv navedene presude žali se tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku, "Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje ZPP) te predlaže žalbu usvojiti uz naknadu troška žalbe.

3. Tuženik u odgovoru na žalbu osporava žalbene navode i predlaže žalbu tužitelja odbiti kao neosnovanu.

4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitujući pobijanu presudu i pravilnost postupka koji joj je prethodio, ovaj sud ocjenjuje da nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP na koju se u žalbi poziva tužitelj jer presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni, kako međusobno tako i stanju spisa, to je presudu moguće ispitati, zbog čega nije osnovan taj žalbeni razlog.

6. Pazeći po službenoj dužnosti na postojanje neke druge od bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP ovaj sud je utvrdio da donošenjem pobijane presude nije počinjena niti jedna od tih povreda.

7. Isto tako, nije se ostvarila niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavak 1. u svezi članka 8. ZPP. Na te žalbene navode valja odgovoriti da je sud prvog stupnja, u skladu s odredbom čl. 8. ZPP odlučio koje će činjenice uzeti kao dokazane prema svom uvjerenju i to prema savjesnoj i brižljivoj ocjeni svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka. Taj sud dao je uvjerljive i logične razloge na osnovu točno kojih određenih dokaza sud uzima za utvrđenu i koju činjenicu, a koju ne i zašto.

8. Stoga i žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja također nije osnovan jer su sve činjenice odlučne za zakonito i pravilno presuđenje ovog spora na osnovu izvedenih dokaza i njihove ocjene sukladno odredbi iz čl. 8. ZPP pravilno utvrđene ili pak među strankama nisu niti sporne.

9. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za naknadom imovinske štete u vidu izmake koristi po osnovi redovnog i interventnog održavanja sustava projekta "Unapređivanje informiranja javnosti o stanju na cestama i praćenja kretanja cestovnog prometa" (u daljnjem tekstu: projekt), kao i zahtjev za naknadom izmake koristi po osnovi izgubljenih prihoda vezanih uz isti projekt.

10. Sud prvog stupnja je u obrazloženju pobijane presude utvrdio:

- da je tuženik 04. prosinca 2003. na svojoj internet stranici objavio natječaj za odabir izvođača na projektu pod nazivom "Unapređivanje informiranja javnosti o stanju na cestama i praćenje cestovnog prometa" (list 9-14 spisa),
- da se prednik tužitelja javio na navedeni natječaj ponudom sačinjenom u suradnji s društvom Tehnomobil j.t.d. koje je suglasnošću od 22. prosinca 2003. priloženoj ponudi na natječaj potvrdilo da tužitelja smatra nositeljem posla,
- da je Objavom tuženika od 08. siječnja 2004. u toč. 4. kao najpovoljnijeg ponuđača-strateškog partnera za realizaciju navedenog projekta Komisija odabrala prednika tužitelja u suradnji s društvom Tehnomobil j.t.d.,
- da je dana 25. veljače 2004. između tuženika kao naručitelja, te prednika tužitelja i društva Tehnomobil j.t.d. kao izvršitelja sklopljen Ugovor o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta. (u daljnjem tekstu: Ugovor-listovi 48-55,114-226 spisa) kojim su regulirana međusobna prava i obveze pri realizaciji navedenog projekta na način kako je on definiran konceptom iz studenog 2003. koji čini sastavni dio Ugovora kao Prilog 1. (čl. 1. Ugovora). U čl. 2. Ugovora stranke se pozivaju na natječaj za odabir strateškog partnera za realizaciju projekta (Prilog 2), rezultate natječaja (Prilog 3), te ponude izvršitelja (Prilog 4) temeljem koje su izabrani kao najpovoljniji ponuđači, što sve čini sastavni dio tog ugovora
- da Prilog 3. navedenog ugovora predstavlja Objavu tuženika povodom natječaja od 08. siječnja 2004. (list 149-150 spisa) kojom je po članovima komisije tuženika Jadranka Blažinića, Kreše Viduke i Željka Špesa objavljen najpovoljniji ponuđač (prednik tužitelja u suradnji s društvom Tehnomobil j.t.d.) te da navedena Objava sadrži 6 točaka (za razliku od Objave koja je dostavljena od strane tužitelja, a koja sadrži samo 4 točke i potpisana je po Jadranko Blažinić v. r. (list 47 spisa),
- da prema toč. 5. Objave komisija zadržava pravo i preporuča da se s odabranim strateškim partnerom posebno raspravi i dogovori cjenovno povoljnije uvjete realizacije projekta s obzirom na novonastale okolnosti te dinamiku realizacije i da se to posebno odnosi na količinu kamera po mjestu snimanja, cijenu održavanja cjelokupnog sistema, prilagodbu softvera-karte, potrebama i uvjetima alarm centrale, te izvedbi kontrolnih centara (hardverski resursi prezentacije),
- da se prema toč. 6. Objave nakon usuglašavanja sa svim elementima ponude preporuča sklapanja ugovora između tuženika (HAK) i izvođača o realizaciji projekta po svim elementima.

11. Prvostupanjski je sud ocjenom provedenih dokaza zaključio da je valjana Objava rezultata natječaja tuženika od 08. siječnja 2004., a ne ona koju je u spis dostavio

tužitelj, jer je utvrdio da točke 5. i 6. Objave tuženika čine sastavni dio (prilog 3.) Ugovora o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta od 25. veljače 2004. koji je tužitelj nedvojbeno potpisao dok ostale prijedloge ugovora koje su stranke u međuvremenu upućivale međusobno jedna drugoj, s obzirom na to da nisu potpisani, cijenio samo u kontekstu pozicija stranaka prilikom pregovaranja odnosno utvrđivanja njihove volje, s time da i iz tužiteljevog prijedloga ugovora o održavanju nedvojbeno proizlazi da su stranke naknadno doista i trebale zaključiti ugovor o održavanju.

12. Nadalje, prvostupanjski je sud utvrdio da je tuženik udruga građana koja djeluje na osnovu Zakona o Hrvatskom autoklubu ("Narodne novine", broj: 2/94) i nije obveznik primjene Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 117/01 i 92/05-dalje ZJN) jer se ne nalazi na Popisu obveznika primjene Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 18/06 i 64/07), a što proizlazi i iz dopisa ureda za javnu nabavu od 25. veljače 2008., zaključka Uprave za nabavu Ministarstva financija od 28. svibnja 2001. i Ureda za Zakonodavstvo Vlade Republike Hrvatske od 21. prosinca 2000.

13. Po ocjeni prvostupanjskog suda, sve da se na tuženika i primjenjuje ZJN kojim je u odredbi čl. 57. st. 1. propisano da je naručitelju zabranjeno naknadno pregovarati s ponuditeljem u svezi s cijenom, izmjenom ili dopunom ponude koja je odabrana kao najpovoljnija, i u tom slučaju bi tužbeni zahtjev bio neosnovan jer je tužitelj zajedno s društvom Tehnomobil j.t.d. u svojstvu izvršitelja nakon objave rezultata natječaja zaključio s tuženikom, kao naručiteljem, Ugovor o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta od 25. veljače 2004. kojim su regulirana međusobna prava i obveze pri realizaciji predmetnog projekta koji se sastoji od nekoliko faza, te kojim je u čl. 4. Ugovora ugovoreno da će aktivnosti vezane uz realizaciju marketinških i komercijalnih aktivnosti vezanih uz projekt, a navedenih u ponudi izvršitelja, biti predmet posebnog ugovora između prednika tužitelja kao izvršitelja i tuženika kao naručitelja. Isto tako, čl. 8. Ugovora ugovoreno da su održavanje sistema vezanog za projektu svim ostalim segmentima uključujući i iznos naknade koja za održavanje pripada izvršitelju biti predmet posebnog ugovora. Osim toga, u toč. 5. Objave rezultata natječaja od 08. siječnja 2004. koja čini Prilog 3. navedenog Ugovora navedeno je da komisija zadržava pravo i preporuča da se s odabranim strateškim partnerom posebno raspravi i dogovori cjenovno povoljnije uvjete realizacije projekta s obzirom na novonastale okolnosti te dinamiku realizacije i da se to posebno odnosi na količinu kamera po mjestu snimanja, cijenu održavanja cjelokupnog sistema, prilagodbu softvera-karte, potrebama i uvjetima alarm centrale, te izvedbi kontrolnih centara (hardverski resursi prezentacije), a u toč. 6. Objave je navedeno da se nakon usuglašavanja sa svim elementima ponude preporuča sklapanja ugovora između naručitelja, ovdje tuženika i izvođača o realizaciji projekta po svim elementima.

14. Stoga, po ocjeni toga suda, pored nesporno sklopljenog Ugovora o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta od 25. veljače 2004. tužitelj se ne može osnovano pozivati na ponudu koja je prihvaćena na natječaju, jer je kasnije sklopio navedeni Ugovor kojim su stranke regulirale svoja međusobna prava i obveze vezane za predmetni projekt i u kojem su se dogovorile da će se pitanje naknade za održavanje sustava kao i pitanje realizaciju marketinških i komercijalnih aktivnosti vezanih uz

projekt regulirati posebnim ugovorom, do sklapanja kojeg nije došlo jer se stranke nisu mogle dogovoriti, nakon čega je tuženik sklopio Ugovor 31. siječnja 2005. s društvom Tehnomobil j.t.d.

15. Zaključak da su parnične stranke trebale naknadno sklopiti ugovor o održavanju koji bi obuhvaćao i naknadu za održavanje kao i ugovor o suradnji na marketinškim poslovima proizlazi i iz prijedloga navedenih ugovora koje je tužitelj upućivao tuženiku. Osim toga, taj je sud i iz iskaza svjedoka Krešimira Viduke i Jadranka Blažinića, koje je u cijelosti prihvatio kao istinite, utvrdio da je tadašnji zastupnik po zakonu tužitelja već prilikom objave rezultata natječaja znao da će se trebati posebno pregovarati o cijeni naknade za održavanje i marketinškoj suradnji.

16. Slijedom izloženog, prvostupanjski je sud zaključio da se u konkretnom slučaju nisu ostvarile pretpostavke za naknadu štete tužitelju u vidu izmakle koristi, u smislu odredbe čl. 154. st. 1. i 155. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 – dalje: ZOO) jer je ocijenio da se prethodno izloženo postupanje tuženika u odnosu na tužitelja ne može smatrati postupanjem suprotnim odredbi čl. 21. st. 1. ZOO, kao niti nepoštenom tržišnom natjecanju u smislu odredbi čl. 70. st. 1. i čl. 71. Zakona o trgovini ("Narodne novine", broj: 49/03, 103/03 i 170/03), te se nastavno ne može smatrati ni štetnom radnjom, s time da u takvom postupanju tuženika nema ni elemenata protupravnosti to je odbio u cijelosti postavljenu tužbeni zahtjev kao neosnovan.

17. Odluku suda prvog stupnja prihvaća i drugostupanjski sud

18. Naime, po ocjeni ovog suda, u predmetnoj je pravnoj stvari odlučna činjenica da je tuženik udruga građana koja nije obveznik primjene Zakona o javnoj nabavi, slijedom čega su u cijelosti neosnovani žalbeni navodi tuženika da se o ponudi prihvaćenoj na natječaju naknadno ne može pregovarati.

19. Suprotno žalbenim navodima, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da je valjana Objava rezultata natječaja tuženika od 08. siječnja 2004., a ne ona koju je u spis dostavio tužitelj, jer je utvrdio da točke 5. i 6. Objave tuženika čine sastavni dio (prilog 3.) Ugovora o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta od 25. veljače 2004. kojeg je tužitelj nedvojbeno potpisao, a iz sadržaja kojeg ugovora nedvojbeno proizlazi da će aktivnosti vezane uz realizaciju marketinških i komercijalnih aktivnosti vezanih uz projekt, a navedenih u ponudi izvršitelja, biti predmet posebnog ugovora između prednika tužitelja kao izvršitelja i tuženika kao naručitelja te da će održavanje sistema vezanog za projekt u svim ostalim segmentima uključujući i iznos naknade koja za održavanje pripada izvršitelju biti predmet posebnog ugovora.

20. Stoga se tužitelj nakon nesporno sklopljenog Ugovora o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta od 25. veljače 2004. kojim su stranke regulirale svoja međusobna prava i obveze vezane za predmetni projekt i u kojem su ugovorile da će se pitanje naknade za održavanje sustava kao i pitanje realizaciju marketinških i komercijalnih aktivnosti vezanih uz projekt regulirati posebnim ugovorom, ne može osnovano pozivati na ponudu koja je prihvaćena na natječaju, jer ona nakon sklapanja tog ugovora više nije odlučna.

21. Budući da su parnične stranke sporazumno ugovorom od 25. veljače 2004. u provedbi tog projekta regulirale obvezu naknadnog sklapanja ugovora o održavanju koji bi obuhvaćao i naknadu za održavanje kao i ugovor o suradnji na marketinškim poslovima, što proizlazi i iz prijedloga navedenih ugovora koje je tužitelj upućivao tuženiku, a do sklapanja istog/istih nije došlo jer se stranke nisu mogle dogovoriti oko cijene, po ocjeni ovog suda, sama činjenica da je tužitelj odabran kao strateški partner ne daje tužitelju pravo i ovlaštenje da samostalno određuje pojedinačne cijene tijekom realizacije projekta na kojem je izabran kao strateški partner niti je na to bio ovlašten objavljenim natječajem. Stranke obvezuje isključivo sklopljeni ugovor od 25. veljače 2004., a pojedinačne cijene nisu bile predmet tog ugovora niti je tim ugovorom tužitelj bio ovlašten samostalno određivati iste.

22. S druge strane, sama činjenica da je društvo Tehnomobil j.t.d., koje je također sklopilo s tuženikom Ugovor o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta od 25.4.2004. kao suizvršitelj prihvatilo ponudu tuženika te su 31. siječnja 2005. sklopili ugovor o održavanju, navedeno ukazuje da je cjenovna ponuda tužitelja bila nerealna odnosno previsoka za tuženika, to ju opravdano nije prihvatio.

23. Slijedom izloženog, neosnovano tužitelj u žalbi navodi da su ga tuženik i društvo Tehnomobil j.t.d. odbijanjem potpisivanja predloženog ugovora o suradnji na marketinškim poslovima, izradi potrebnih aplikacija i održavanja istih, isključili iz zajedničkog projekta te da je tom radnjom tuženik onemogućio tužitelja u ostvarivanju prihoda i da mu je zbog nerealizacije istog nastala imovinska šteta u vidu izmakle koristi u visini od 1.839.437,17 kn. Utoliko su neodlučna i žalbena razlaganja tužitelja vezano uz provedeno financijsko vještačenje

24. Stoga je i po ocjeni ovoga suda, na pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud pravilno primijenjeno materijalno pravo kad je tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan jer nisu ispunjene pretpostavke propisane odredbom čl. 189., čl. 154. st. 1. i 155. ZOO za naknadu izmakle koristi, budući da tužitelj nije dokazao protupravnu štetnu radnju tuženika kojom je bio spriječen u ostvarenju dobitka koji se mogao očekivati prema redovnom tijeku stvari.

25. I odluka o parničnom trošku je zakonita (čl. 154. st. 1. u svezi sa čl. 155. ZPP),

26. Kako nisu osnovani žalbeni razlozi, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP odbiti žalbe tuženika kao neosnovane i pobijanu presudu potvrditi.

U Zagrebu 12. srpnja 2022.

Predsjednica vijeća:
Ines Smoljan

Broj zapisa: **eb30f-39633**

Kontrolni broj: **Odd48-eb664-9beea**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=INES SMOLJAN, L=ZAGREB, O=ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.